

@ R K E E p

PB-PP|B-34487
BELGIE(N)-BELGIQUE

o

p

A b

B

B o B b B p B A B B B 7

r P E R N K S

e

de

b

H E G M A B
G

p

Vissersvrouwjes, handwerk van mevr. Lucienne Guilbert

In dit nummer:

p

e
t

g

b

b

e
w

c

p

K N N @ b
f

G

A H E G K B
T

e

h

B

INLICHTINGEN

De Vriendenkring van het Noordzee-Aquarium Oostende werd gesticht op 1 juli 1990 als feitelijke vereniging. Op 24 februari 1997 werd de feitelijke vereniging omgevormd tot een vereniging zonder winst oogmerk volgens de wet van 27 juni 1921. De statuten verschenen in het Belgische Staatsblad op 24 april 1997 in de bijlage onder het nummer 5954 blz. 3308 en 3309. Deze statuten werden gewijzigd en gecoördineerd op 6 december 2004 als gevolg van de nieuwe V&S-wet van 2 mei 2002. De vereniging staat wettelijk bekend met het ondernemingsnummer 0460.438.808 met zetel Aquariumgebouw, Visserskaai 8400 Oostende

De vereniging: "V.N.A.O.-V.Z.W." heeft volgens art. 3 van de statuten als doel:

1. Een beweging op gang brengen ten gunste van het Stedelijk Noordzeeaquarium Oostende en alles te doen wat van aard is om de publieke belangstelling ervoor te stimuleren.
2. Bij te dragen tot het verrijken van het patrimonium van het Stedelijk Noordzeeaquarium Oostende.
3. Voor haar leden natuur- en milieu-educatieve programma's uitwerken in verband met de fauna en de flora van de zee.
4. Het bevorderen van de maritieme cultuur.
5. Het beschermen van het milieu op zee en in de kustgebieden en het beschermen en benutten van natuurlijk en architecturaal erfgoed in Belgische zeegebieden.
6. In samenwerking met de visserij wetenschappelijke waarnemingen doen in verband met de fauna en de flora van de zee.
7. Meewerken aan duurzame ontwikkeling van de kustgebieden met visserij.

V.N.A.O.-V.Z.W. is lid van:

De Federatie der Vrienden van de Musea van België

Milieuraad van Oostende

Maritiem Erfgoed Vlaanderen

De leden ontvangen het driemaandelijks tijdschrift en genieten, mits voorlegging van de lidkaart, gratis toegang tot het Aquarium en het Stadsmuseum. Dit wordt toegestaan door het Oostendse Stadsbestuur.

U kunt lid worden door een jaarlidgeld van **9,00** euro over te schrijven op rekening **BE78 2800 7062 0986 - BIC code GEBABEBB** van V.N.A.O. – V.Z.W. Visserskaai Oostende.

Een extra bijdrage van steunende leden is van harte welkom.

Wie 12,50 euro en meer betaald, wordt vermeld in een erelijst.

Een reeks adverteerders schenken onze vereniging hun vertrouwen en steunen aldus de werking. We danken ze van harte en bevelen ze allemaal warm aan.

Info vriendenkring: eddy.eneman@telenet.be

Het Noordzeeaquarium op de Visserskaai te Oostende is gans het jaar geopend op alle weekends en dagelijks van 1 april tot 30 september.

Verdere info op de website: <http://users.skynet.be/noordzee.aquarium>.

Oostende voor Anker 2014

Tijdens het evenement was het Noordzeeaquarium gratis te bezoeken, constant waren er veel bezoekers aanwezig. Men telde 8000 personen.

Niettegenstaande de Vriendenkring van het Noordzeeaquarium geen stand op Oostende voor Anker had, kon het boek “Maritieme wandeling in Oostende” toch worden aangekocht op de mooie stand van fotograaf Adriaan Huys. We danken hem van harte voor zijn onbaatzuchtige medewerking.

Foto's Eddy Eneman

Boekvoorstelling "Maritieme wandeling in Oostende" op 28 april was een groot succes. Ongeveer 95 personen waren aanwezig.

Van links naar rechts provinciaal gedeputeerde Franky De Block, voorzitter Patrick Vermandel, auteur Eddy Eneman, auteur Dirk Verstraete, taalcorrector Eddy Pirotte en schepen Hilde Veulemans.

Foto Rudy Verfaillie.

Uitzonderlijke verkoopstand van het boek op "Ontbijt met de Burgemeester" werd bemand door ons bestuurslid Jan Jacobsen.

Foto Valère Prinzie.

MERCATORINSTITUUT

Een school voor
zeevaart en techniek!

KUSTVAART

ZEEVISSERIJ

SLEEPVAART

KOOPVAARDIJ

BAGGERVAART

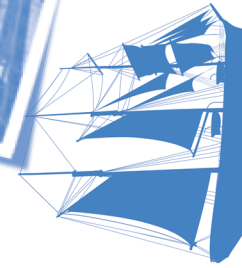
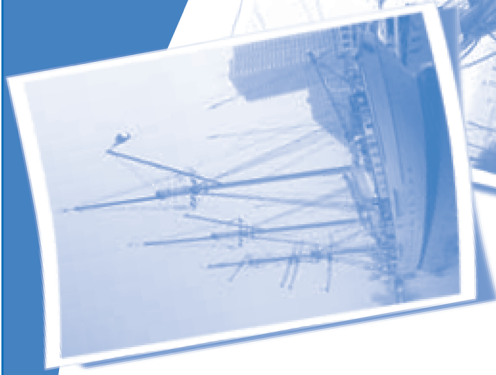
Vanaf 12 jaar!

**Een jongere, een maritieme school,
een toekomst!**

Mercatorlaan 15 Oostende www.maritiemonderwijs.be

ZEILSCHIP MERCATOR

Een uniek feestdecor!

De Mercator is het enige historische zeilschip dat ons land rijk is en het ideale decor voor een onvergetelijk feest!

Zeilschip Mercator biedt verschillende mogelijkheden aan om van uw evenement, bedrijfsfeest of familiefeest een unieke belevenis te maken, voor u en voor uw gasten.

► Meer info? Surf dan snel naar www.zeilschip-mercator.be

ZEILSCHIP MERCATOR

- Mercatordok, 8400 Oostende
- E zeilschip.mercator@telenet.be
- G +32 (0) 473 59 08 43
- T +32 (0) 59 51 70 10

Op onze laatste vergadering van het bestuur hebben we besloten om twee activiteiten te organiseren nog dit jaar:

In het **najaar** een **uitstap naar een maritiem museum**, bvb het MAS en/of het Red Star Museum te Antwerpen. We kunnen daarheen met de trein en ter plaatse met tram of bus, dus zonder hoge vervoerskosten (voor +65). Indien er genoeg liefhebbers zijn dan berekenen we de prijs en zien we of er's middags nog een democratisch etentje af kan.

MAS : Groepen vanaf 12 personen: € 3 pp
 Prijs per gids (max. 20 personen per gids): 75 euro
Red Star : Groepen vanaf 12 personen : € 6 pp

tttt

Op **7 december 2014** houden we een **Nieuwjaarsreceptie**, aangeboden door de Vriendenkring, aan boord van de Amandine tussen 11u30 en 14u00.

Voor beide activiteiten graag uw interesse mededelen bij
 Patrick Vermandel, Karel Janssenslaan 25B8, 8400 Oostende
 of
patrick.vermandel@gmail.com

Allen van harte Welkom.

De Familie Vanhoeck tijdens de 1^e Wereldoorlog

Naar gegevens van Leo Vanhoeck, opgetekend door zijn zoon, Leopold Vanhoeck.

Auteur Frans Fontaine.

Bij het uitbreken van de 1e Wereldoorlog, 1914-1918, vluchtte heel de familie, overgrootvader, overgrootmoeder, de vader van grootmoeder, naar Engeland. Het huis in de Schippersstraat en het pakhuis werden goed afgesloten. Mijn grootmoeder nam haar valiesje, stopte het vol met alle papieren, documenten, facturen, afrekeningen, enz...

Per vissersboot vluchten ze naar Engeland, met de veronderstelling dat ze binnen een drielal maanden terug zouden kunnen keren.

In Londen werden alle vluchtelingen samengebracht in het 'Alexander Palace'. De hele familie werd vervolgens doorgezonden naar Glasgow, Schotland. Ze werden voorlopig ondergebracht in een kleine hoeve van een grote boerderij, Waterside Farm Husky, iets buiten Glasgow. Ze kregen van de boer een zakje patatten van zowat 3 kg. Die werden 's avonds geschild en opgegeten. 's Anderendaags ging mijn grootmoeder terug naar die boer. Ze vroeg een nieuw zakje aardappelen en de boer zei: "Mevrouw, de aardappelen die U kreeg, waren voor jullie allemaal, voor de hele week. Een Engelsman rekent voor zijn maaltijd één of twee aardappelen per maaltijd." Voor de rest van de week kon iedereen op zijn kin kloppen!

Er was daar ook een plaats, vergeven van wilde konijnen. Steek je hand in een struik en je had een konijn vast. In die tijden at een Engelsman geen konijn. Als mijn grootvader 's morgens naar zijn werk ging, greep hij er één bij zijn nek, een slag op zijn kop en 's avonds was het konijn eten. Natuurlijk geprepareerd met gedroogde pruimen op grootmoeders wijze!

Mijn vader was toen 13 jaar. Hij ging als loopjongen werken bij een drukkerij. Na verloop van tijd kende hij goed zijn weg in Glasgow. Op een dag was hij op de grote markt van Glasgow en de krantenjongens riepen "Lusitania getorpedeerd". Dat was op 7 mei 1917. Dit was de aanleiding dat de Amerikanen zich militair gingen mengen met de oorlog.

Verder in 1914 Glasgow

Mijn grootvader moest werk aanvaarden op de scheepswerven aan de Glyde rivier. Werken aan de romp van oceaanschepen, meters en meters hoog op stellingen van amper een plank breed. Elke dag viel er wel een arbeider naar beneden. Morsdood! Na een tijdje zei mijn grootvader: "’t Is nu genoeg. Eén dezer dagen is ’t mijn beurt om naar beneden te donderen." Hij ging niet meer naar zijn werk. Heel de familie werd doorgestuurd naar Swansea, Wales, naar de koolmijnen. Mijn grootmoeder nam weer haar valiesje.

Hij had het geluk bovengronds te werken, opscheppen en verplaatsen van sintels. Elke avond bij het thuiskomen kamde hij zijn haar en er zaten kleine stukjes sintel tussen. Bij elke beurt zat de kam vol haar en na een tijdje werd hij kaal. Zo verloor mijn grootvader op jonge leeftijd al zijn haar en werd hij een "kletsekop".

In 1917 overleed mijn overgrootvader, Isidoor Petrus Vanhoeck, in Schotland. Op de dag van de begrafenis kwam de begrafenisondernemer niet opdagen. Mijn grootvader heeft dan eigenhandig met familieleden zijn vader gekist en per stootkar naar het kerkhof gebracht met de hele familie.

Het lijk werd daar afgegeven en ’s namiddags gingen de vrouwen (dat was toen de gewoonte), terug naar het kerkhof. Maar ze vonden de plaats niet meer waar hij begraven was. De kerkhofopzichter werd er bij geroepen. Die wees de plaats aan. Een grote put van ongeveer 5 meter. Alle afgestorvenen van de voorbije dagen waren daar, zo nodig, op elkaar gelegd. Kruisen en bloemen werden door elkaar op die plaats gezet. Het was een massagraf!

In dienst van de Britse Navy

Op het einde van 1917, werden de mannen in Wales vissers, willens of niet. Ze kregen een parade uniform als matroos. Mijn vader werd scheepsjongen op een vissersboot. Op elk schip werd op de voorsteven een licht afweergeschut geplaatst. Als ze een Duitse duikboot in zicht kregen, moesten ze er op schieten. Maar als ze een Duitse duikboot te zien kregen, kapten ze de netten en gingen op de vlucht. Geen enkele schipper zag het zitten om kogels af te vuren en zelf beschoten te worden.

En dus was mijn vader, de scheepsjongen, diegene om elke maand al de munitie af te vuren op zee, willekeurig in het rond. Hij deed het graag. Nadien werden er terug kisten munitie bij gebracht en kon het spel opnieuw beginnen.

Terug naar Oostende

Op het einde van de oorlog pakte mijn grootmoeder haar valiesje weer. Heel de familie was op de eerste maalboot naar Oostende. Bij aankomst in de Schippersstraat bleek heel hun huis leeggeroofd, inclusief al het materiaal en gereedschap uit het pakhuis.

Mijn grootvader ging dan op bezoek bij alle onderaannemers uit de buurt om hun opslagplaats van materialen en gereedschappen te controleren. En alle ladders, schragen, planken, enz., met de ingebrande IVH werden door hem aangeduid. "Dit is het mijne", zei hij. "Ik neem het mee, zo niet roep ik er de politie bij." Zo kon hij terug aan het werk met zijn eigen gerief.

Grootmoeders valiesje

Na een maand of zo, kwam een bankbediende bij mijn grootmoeder en zei: "Mevrouw, jullie hebben nog een openstaande lening van voor 1914, met verschillende afbetalingen die niet voldaan zijn." Mijn grootmoeder opende het valiesje op de keukentafel en haalde er een grote envelop uit. "Kijk, hier zijn alle betaalde afrekeningen die voldaan werden voor 1914." De bediende trok een zuur gezicht en vertrok met lege handen.

Het valiesje heeft toch zijn waarde opgebracht om vier jaar meegesleurd te zijn door weer en wind.

Terug naar Schotland, op zoek naar een stukje nostalgie

Mijn vader en ik hebben in 1958 het hoevetje opnieuw bezocht. Er was na 40 jaar weinig veranderd aan op en er werd in de graskant even een vers exemplaar geïnstalleerd. Dan te voet verder, een lange wandeling naar Glasgow. Na die hele wandelafstand, schoot het me plots te binnen

h e t
d a t

laten liggen. Ik was eraan voor de moeite om al die mooie foto's te nemen! We vroegen een fietsenverkoper om de fiets terug dus, in mijn hoofd de rijden"!

Het filmpje werd in goede staat te Wij bezochten in 1958 Lochlennen, Loch Long en Loch Ness, op zoek naar Nesso. Niets gevonden, het monster had vermoedelijk geen zin zich te tonen. We hebben ook het stadje "Kilmanock" bezocht. Mijn vader had hier herinneringen aan. Bij het uitstappen wist ik dat dit echt Schotland was. 't Was al "ai, ai, ai" wat er te horen was.

We gingen een pub binnen en deden een praatje met de cafébaas. Een kwartiertje later kregen we bezoek van de reporter van een plaatselijk krantje. Iemand had hem verteld dat er Amerikanen op bezoek waren om hun roots te zoeken.

Hij interviewde mijn vader en voor de rest van de dag hadden we een gids en vervoer naar de omliggende bezienswaardigheden. Spijtig genoeg hebben we nadien niets meer vernomen van deze journalist.

Van links naar rechts:
Charles Bauwens, Leo Vanhoeck
en Isidoor Vanhoeck.

Voor de periode dat Isidoor Pierre Vanhoeck voer op de gewapende vissersboten, ontving hij het British War Medal en de Herinnering medaille van den oorlog 1914-1918 met Bronzen Anker. Hij was lid van de Verbroedering der Belgische Zeelieden van den Oorlog 1914-1918.

OVER LAMSOOR EN ZEEASTER OF ZULTE

Aan de Baai van de Somme, vlakbij St.-Valéry, niet ver van het ornithologisch park en de blanke

duinen, dus in de schorren aan zee vind je tijdens de zomermaanden honderdduizend paarse bloemen. De kleur ervan is frêle zoals bij alle zoutverdragende planten. Het effect is grandioos. Het is een bloem om te plukken, te koesteren, te strelen, te stelen, zo mooi! Zijn naam is gewoon *Limonium vulgare*, de echte lamsoor of zwinneblomme, een schermbloemige die langs de zeekust op schorren en slikken groeit en bloeit.

Het is een zilte plant met leerachtig blad, die in de zomer zorgt voor een prachtig bloemtapijt.

In het Zwin, de verzande zeegeul, dit unieke schorre-gebied, bloeit de ‘zwinneblomme’ uitbundig in juli-augustus. Hij gedijt vooral langs de kusten van Zuid- en West-Europa, zelfs tot in Schotland en niet al te ver naar het noorden toe, tot in Denemarken en Zuid-Zweden. Het is een strobloem, een sierbloem, een schermbloemige en behoort tot de strandkruidfamilie. Een schermbloemige is bijvoorbeeld het fuitenkruid dat i bermen, bij moerassen en ruige rietlanden, zo’n opvallende geur verspreidt.

We nemen een blaadje van de lamsoor en bekijken het onder een vergrootglas (of draai gewoon je verrekijker om en kijk goed in de lens), dan zie je aan het uiteinde a een puntje eigenlijk. Deze bloem, de zwinneblomme dus, is niet echt eetbaar!

Langs de Vlaamse kust vind je hem ook in de Baai van Heist en aan de IJzermonding.

Met het vissersschip **CRANGON** op garnalenvangst

vzw PUB
Frankrijklaan 50 | 8450 Bredene
Tel. 0475/80 63 03
e-mail: willy@versluys.net
website: www.crangon.be

Vlaamse Grijze Garmaal

PURUS Garnalen
gepelde (machinaal) en ongepelde
zonder bewaarmiddelen!
PURUS Garnaalkroketten
mosselkroketten
hangcultuurmosselen Belgica en Shetland

BREVISCO bvba
Schaal- en schelpdieren

Vismijnlaan 105 | 8400 Oostende
e-mail: willy@versluys.net
tel. 0475 80 63 03

Uit sympathie

Hilda SEYS

Meetje van Mariakerke Oostende

Cafe **PELIKAAN**

Bij Noëlla en Charlie

Zandvoordestraat 60, 8400 Oostende - Tel. 059 50 15 64

**BVBA
IMMO VYVA**

Verkoop

Verhuur

Nieuwbouw appartementen

Villa's

* * *

Alfons Pieterslaan 47

8400 Oostende

Tel.: 059/70 37 64

www.vyva.be

Er is maar één aster werkelijk wild in ons land, namelijk de zee-aster of zulte. Je vindt hem op ziltige gronden langs de kusten en in brak water, ook verder landinwaarts tref je hem aan. De *Aster tripolium* is een echte composiet, die toch het best gedijt op plaatsen die geregeld met zout water worden overspoeld, in Zeeland langs de Oosterschelde bijvoorbeeld. Maar er is daar nogal veel lood in het zeewater, zodat hij voor de keuken gemakkelijk uit Frankrijk wordt ingevoerd.

De zeeaster of zulte wordt in de volksmond ook ‘lamsoor’ genoemd, wat voor verwarring zorgt! De bloempjes hebben gele hartjes met lila blaadjes er omheen. Het is een composiet, een lintbloemige zoals jacobskruiskruid, de zonnebloem, het boerenwormkruid, de goudsbloem en de korenbloem. Van de echte zulte worden de jonge blaadjes gegeten. Ze gelijken een beetje op de oren van een lam, vandaar in de volksmond lamsoor!

Om de verwarring nog groter te maken heb je ook nog oorlam, maar dat is iets heel anders en zeker niet te versmaden! Het is de borrel die de matrozen destijds als rantsoen kregen tijdens een zeereis.

Er zijn nog zilte planten die door de mens genoten worden, denken we maar aan zeekraal, een lekkernij. Er bestaat ook brandewijn die op kruiden getrokken wordt, o.m. op anijs en op *Artemisia absinthium*. Absint, destijds door artiesten en dichters zoals van Gogh, Baudelaire, Rimbaud en Verlaine zo geliefd! Absint, rond 1900 verboden, omdat het drinken ervan tot waanzin zou leiden. Wij houden het maar bij pastis die we drinken in Arles, Avignon of Saintes Marie-de-la-Mer, ver in het zuiden van Frankrijk.

Johan Corveleijn

ROALD AMUNDSEN TÖRN 455

AZOREN - OOSTENDE

Patrick Vermandel

Woensdag 26 maart 2014.

Vertrek van thuis om middernacht. Jan Van Speybroeck, mijn Oostendse 2de stuurman, staat om 00u30 aan zijn deur te wachten met pak en zak en ongeduld. Zoon Thibaut is ook present om mijn vrouwlief te assisteren bij de nachtelijke rit naar Schiphol, zonder voorafgaand slaapje. Gelukkig maar is er geen trafiek en komen we ruim op tijd voor de check-in. Dit loopt vlot dankzij het vroege uur. Nog een koffie samen en dan afscheid nemen, tot binnen 3 weken. Het is lang geleden dat ik nog voor meerdere weken op zee ging. Mijn vrouw en ik hebben niet veel woorden nodig bij een vertrek. Het is ook de eerste keer niet. Als geharde zeemannsvrouw kent ze na die 40 jaren mijn gedachten wel en ik de hare. De blik in haar ogen en de mening van onuitgesproken woorden betekenen hier veel meer dan vele holle bolle zinnen. Dank je vrouwlief dat ik weer eens het zeegat uit mag.

De vlucht gaat om 6u30 naar Lissabon waar we nog 2 ½ uur moeten wachten op de transfer naar Ponta Delgada. Even moeten we van ticket veranderen want we krijgen een ander vliegtuig dan voorzien, dus andere seats. Gelukkig maar heb ik ergens mijn naam opgevangen want Van Speybroek en Vermandel met een Portugese tongval vallen moeilijk te herkennen. Om 13u20, zoals voorzien, landen we op onze bestemming.

Eerste maal op de Azoren. Een weertje zoals bij ons, koud, betrokken en winderig, zonnig met hier en daar een buitje (waarom altijd hier en nooit

daar?), afwisselend zoals de weerman dat pleegt te noemen.

Ontvangst aan boord door Kapitan Rainer, best een aardige man, die het schip in zeewaardige staat kan overgeven. Verschillende bemanningsleden ken ik nog van vorige reizen. Zoals steeds een aangenaam weerzien. De meesten gaan echter nach Hause. Morgen komt de nieuwe ploeg aan boord.

Het zat in mijn planning om Horta op het eiland Faial aan te lopen alvorens de Azoren te verlaten en er eentje te gaan drinken in “Café Sports” van Peter, wereldbepaalde bar waar alle zeilers die zichzelf respecteren een stop houden, maar het wordt me afgeraden vanwege de moeilijke meerplaats en de komende meteo. Dus wordt het maar zonder Peter’s Bar.

Voorlopig dan Falmouth als next stop. Daarna wordt het misschien Cherbourg of de Kanaaleilanden en Oostende tegen 14 april. De wind zal ons leven bepalen in de volgende drie weken.

Als afsluiter van een lange dag gaan Jan en ik nog een lokaal restootje doen voor de ongelooflijke prijs van €20 per man met een stuk superlekkere gegrilde zwaardvis, alles erop en eraan, van voorgerecht tot dessert. Daarna, na ongeveer 40 uur, in de kooi voor een nachtje coma-slapen.

Donderdag 27 maart

Nog vlug enkele dingetjes aankopen in de supermarkt naast het schip, een espresso in het zonnetje en dan aan boord om het schip over te nemen. De nieuwe bemanning komt langzaam aan boord, de oude verdwijnt aan hetzelfde tempo.

Om 18 uur eerste “all-hands” met de bemanning zodat ik aan iedereen mijn wensen kan kenbaar maken. Een eerste kennismaking en duidelijk de regels uitzetten : het is vakantie voor iedereen, we betalen er allemaal voor en het moet aangenaam en tegelijk professioneel blijven. Discipline, orde en netheid staan voorop, die kunnen je leven redden op een schip. Dit lijkt mooi te lukken, iedereen verstaat mijn Engels, gelukkig maar want met mijn Duits komen we nooit in Oostende aan.

Zoals steeds is het een zootje van allegaer, van jong naar oud, van alle beroepen maar allen bezeten van het zeilen en van de Roald. Deze mengkroes kan het leven zeer interessant maken aan boord, ook soms zeer moeilijk, maar dat is nu juist het boeiende ervan.

In de late namiddag, nadat mijn voorganger zijn gevecht met de scheepskassa heeft overleefd, kan ik het logboek ondertekenen, mijn kajuit intrekken en alles zeevast stuwen zodat bij de eerste golf niet het hele huishouden tegen dek gaat.

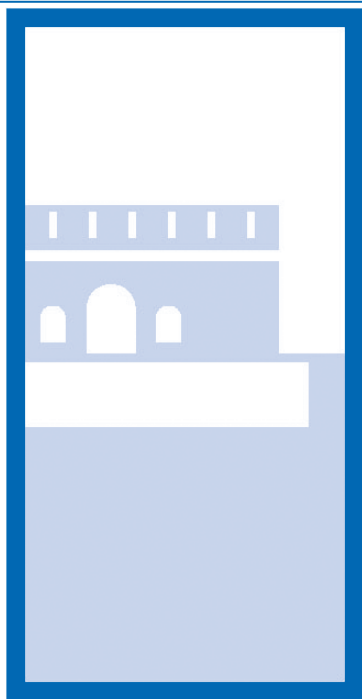
Vrijdag 28 maart.

Na een gezonde nachtrust van 10 uur hebben we na het ontbijt weer een all-hands voor de taakverdelingen. Jan heeft gisteren op internet de weerkaarten voor de volgende week opgenomen en we zouden zondag kunnen vertrekken met een westenwind. Maar ... zondag is alles aan dubbel tarief. Dan wordt het maar maandagmorgen om 09 uur. Indien het weer wordt zoals voorspeld zouden we een goede wind hebben tot volgende vrijdag, eerst west draaiend naar zuidwest. Zoals men zegt, met de wind vanachter. Enkel de deining zit nog verschrikkelijk hoog en dwars.

Otto, der Smut (de kok dus), gaat vandaag nog maar eens de lokale markt beroven zodat we genoeg hebben om onze 39 magen te vullen. De bemanning kan aan het werk, de trainees komen vandaag aan boord. De wachten zijn ingedeeld, de veiligheidsploegen worden opgesteld, opleiding wordt gegeven aan de nieuwelingen, er wordt schoon schip gehouden en wachtlopen en stappen aan de wal worden gecombineerd.

Zaterdag 29 maart

Nog steeds langs zij in Ponta Delgada. De meteo voorspelt niets goed, buiten staat er 6 tot 8 meter deining, dus blijven we lekker binnen. Het heeft geen zin om de bemanning ziek te maken vanaf de eerste dag, dan zit je

*"voor mensen die net
iets anders wensen"*

RESTAURANT - BISTRO

Seminaries

Incentives

Businesslunches

Dagshotels

Kindermenu's

Walking diners

Recepties

Personeelfeestjes

Privéfeesten

Casino-avond

...

fort napoleon

RESTAURANT

Zonnig terras Historisch kader Geleide bezoeken Cultuur

Zicht op zee, duinen en vuurtoren.

Helikoptervluchten.

Alles is mogelijk

Wij werken graag alles uit op maat.

VUURTORENWEG • 8400 OOSTENDE

Tel. 059-33.21.60 • Fax 059-33.21.80

E-mail: restaurant@fortnapoleon.be

Doorlopend open van 11 tot ... Maand
uitgezonderd schoolvakanties en feest

Stichting voor Duurzame Visserijontwikkeling v.z.w.

SDVO vzw

Wandelaarkaai 4 - 8400 Oostende
Tel: 059 509 526 - Fax: 059 509 664
info@sdvo.be

Openingsuren:

Van maandag t/m donderdag
van 8.30u tot 12.15u – 13u tot 17u

Op vrijdag van 8.30u tot 12.30u

HETZEEVISSERSFONDS

fonds voor bestaanszekerheid

Openingsuren:

Van maandag t/m donderdag
van 8.30u tot 12.15u -
13u tot 17u

Op vrijdag van 8.30u
tot 12.30u

Zeevisserfonds

Wandelaarkaai 4 - 8400 Oostende
Tel: 059 509 555
Fax: 059 509 525
info@zeevisserfonds.be

zonder en bij slecht weer heb je ze hoog nodig. Dit geeft ook de tijd aan de nieuwkomers om het schip te leren kennen.

Deze morgen zijn de Oriana en de Noordam binnengelopen, twee drijvende steden van passagiers-schepen. Toeval wil dat beste vrienden van me aan boord van de Noordam zitten. De wereld is oh zo klein !!

Met de laatste meteo van vanavond wordt beslist om het vertrek uit te stellen tot maandag 14h. Nog twee nachties kalm slapen alvorens de rock and roll begint. Niemand betwist mijn beslissing.

Na een hele dag oefening met bemanning en trainees blijkt dat we een zeer harmonieuze en gezellige ploeg hebben. Er zijn altijd wel uitzonderingen maar die zullen we na de eerste twee dagen schudden en beven wel vlug ontdekken.

Zondag 30 maart

De dag des heren, rust voor iedereen, van zodra het schip netjes is. De “chief mate” beslist er anders over (dat is zijn goed recht) en we vangen aan met een anker oefening gevolgd door ra's brassen en zeilen zetten. Sommige lui vullen hun zondagsrust in met oefenen, klimmen in het want, enz. Zeekaarten worden verbeterd, boeken in orde gebracht, kortom we zijn voorbereid om het ruime sop te kiezen. Het is maar goed dat iedereen wordt ingespeeld want als je de handleiding moet zoeken wanneer het mis gaat dan ben je verkeerd bezig. Zoals gewoonlijk loopt alle organisatie aan boord van de Roald lekker gesmeerd. Het doet me denken aan mijn tijd op

de koopvaardij, Professionalismus! Dit geeft een veilig gevoel, zowel aan de bemanning als aan den Ouwe.

Mogelijk vertrekken we morgen om 14 uur. De weerkaarten geven nog steeds veel wind aan en na al die dagen westenwind een hoge westelijke deining én regen. Daarna zou het beter worden, hopelijk. Te zien aan de barometer en de wolken heb ik echter mijn twijfels.

Met het oponthoud in Ponta Delgada zal ik het bezoekje aan Falmouth hoogstwaarschijnlijk moeten vergeten. Ik veronderstel ook dat sommige lui het aangenamer zullen vinden om na 12 dagen oversteek stevig aan de kant te liggen in Cherbourg dan op een boei en de wal op te moeten met de dinghy.

Nogmaals, de wind zal het bepalen.

Maandag 31 maart

Volgens de weerkaarten van vannacht en deze morgen komt er een paternoster van depressies op ons af. Waar blijft die eeuwige anticycloon van de Azoren waarover we steeds op school moesten leren? Morgen na de middag zou er mogelijk een gaatje zijn om het zeegat te kiezen. Niet dat het daarom kalm zal zijn maar eens zullen we toch moeten uitvaren. Het vertrek wordt dus nog maar eens uitgesteld, tot 1 april om 14 uur. Hopelijk wordt het geen grap.

De bemanning wordt wel ongeduldig maar vandaag geef ik ze allemaal een vrije dag, sommigen huren een auto, anderen gaan gewoon op stap. Dat ben ik ook van plan, al was het maar om op een terrasje een expresso te drinken. Ik ga nooit graag te ver weg van mijn schip.

Nog één nachtje geduld en we gooien de trossen los. De meteo wordt eindelijk beter.

Dinsdag 1 april.

Alles wordt in voorbereiding gebracht voor het vertrek: trossen worden dubbel gelegd, de boven- en ondermarsen (de slecht weer zeilen) worden uitgepakt, we houden nog een laatste bootrol, de dinghy wordt nog eens buiten gezet voor een MOB (man overboord) situatie, alles wordt zeevast gezet, potten en pannen worden geschikt, de kok past zijn menu aan met spaghetti bolognese (makkelijker voor de zeezieken dan dikke worst), de check-list voor afvaart wordt ingevuld, Emma (onze machine wordt opgewarmd), kortom het schip wordt zeeklaar gemaakt.

Emma is een motor van 1932. Zij stond als hulpgroep ergens in een hoek van een hospitaal, werd daar iedere zaterdag eens aangezwengeld als test, maar was oorspronkelijk een reserve motor voor een U-boot. In 2010, voor de grote reis naar de Great Lakes, werd Emma in de Roald geplaatst om Erna te vervangen. Erna had haar jaren vaart verdiend en mocht op rust. Ze blies en lekte trouwens als een ouwe stier. Menig mechaniker die de Roald ooit heeft bezocht werd verliefd op deze motoren. Zij zijn nog open en men ziet de mechaniek vrij werken. Een staaltje van Duitse makelij, stevig en betrouwbaar en vermits het een motor voor een onderzeeër was, tamelijk geruisloos.

14 uur, loods aan boord. Daar de wind dwars naar de kade zit hebben we een beetje hulp nodig van de loodsboot om ons van de kant te trekken. Dat lukt aardig, er komt beweging in de oude dame, we zwaaien de hoek om

en sturen richting havenhoofd. De loods heeft drie woorden gesproken en verdwijnt even vlug als hij gekomen is. De grootmast wordt fijngebrast om de druk van de kont te nemen en in een minimum van tijd staan de zeilen bij. Er zit vuur in onze bemanning. Na een half uurtje wordt Emma bedankt en gaan we onder zeil. Frisse wind (5-6) achterlijker dan dwars, we lopen al 6 knopen.

De Roald heeft iets speciaal. Je bent nog maar 10 meter uit de kant en je voelt je gekoesterd door dit traditionele schip. Geen push-buttons, geen joy-sticks, geen elektrische lieren, terug naar de basics, zeilen heisen met Norwegian steam, met de spieren dus, wij varen met het schip, het schip vaart niet met ons. Zelfs indien de oude dame haar kuren en karakter heeft kun je haar nog steeds temmen. Geen 5 sterren cruiser maar een schip waarvan je kunt “houwen” omdat je haar ook kunt vertrouwen. Van zodra ze in beweging komt heb je het gevoel van compliciteit met haar, heb je die band van “samen doen we het wel”. Bijna 150 jaar terug, Tradition segelen. A Good old Lady !.

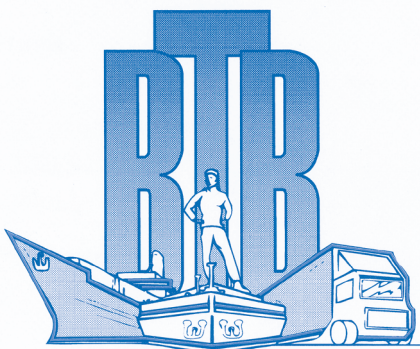
Ook haar bemanning heeft iets speciaal. Alledaagse mensen, allen met hun speciale kantjes, hun leven en hun verhalen. Voor sommigen betekent de

Roald zuiver zeilgenot, voor anderen een vluchtoord in hun dagelijkse sleur. De wind op zee heeft blijkbaar helende effecten en jaagt sombere gedachten de wolken in. Het leven in een team op een kleine oppervlakte, waar iedereen op iedereen moet kunnen rekenen, heeft een positieve invloed. Ook het feit dat men zich aan strikte regels moet houden en dat iemand ook instaat voor je levenswandel van de volgende dagen geeft aan sommigen rust en kalmte, opluchting en tijd alvorens ze terug keren naar hun vorige zorgen. Die zorgen gaan voor enkele weken in de zeemanskist.

Frituur
't Hazegras

**ZEEVISSERS - VISBEWERKERS - HAVENARBEIDERS -
CHAUFFEURS - ZEELIEDEN EN BINNENSCHIPPERS**

VOOR AL UW PROBLEMEN

met betrekking tot kinderbijslag, pensioen, belasting, loon en
arbeidsvoorwaarden, zeevissersfonds, waarborg en sociaal fonds visserij

WENDT U TOT DE BELGISCHE TRANSPORTARBEIDERS- EN ZEEMANSBOND

VICTOR IVAN

**Belgische Transport & Zeemansbond
Nationale secretaris zeevisserij**

VERMOTE RENAUD - Gewestelijk secretaris

GSM 0476 23 24 08

J. Peurquaetstraat 27 B-8400 Oostende. Tel.: 059/55 60 85 Fax: 059/70 51 33

Heiststraat 3 B-8380 Zeebrugge. Tel.: 050/54 47 15 Fax: 050/54 42 53

E-mail: btb.oostende@btb-abvv.be - btb.zeebrugge@btb-abvv.be

Öl-Fuss, onze “chef machien”, heeft zijn T-shirt weergevonden in een “zeemansbar” waar hij het in 1999 had achtergelaten met de handtekening van de hele bemanning erop. Hij is een bezeild man die sinds 30 jaren met de Roald en vele andere zeilschepen heeft gevaren en niet enkel de motor kan doen draaien maar ook een stuk kan zeilen. Een man vol verhalen en zeemanschap. De bootman, zwijgzaam en steeds bezig, zorgend dat zijn Roald blinkt. De eerste stuurman, piloot bij de Duitse politie, heeft Kosovo en Afghanistan gedaan in die hoedanigheid, weet wat het is met andere mensen om te gaan, weet ook wat zeilen is. Reuze man die zijn verantwoordelijkheden durft en weet te nemen. Stanske, een oudere dame steeds paraat, ook met haar commentaar. Heeft een stem als een snerpande stoomfluit waarvan je moeilijk de druk kunt afnemen. De derde, een uitslovertje, klaar om te helpen als het hem belieft, steeds klaar om te delegeren en alles te controleren. Is echter prachtig voor de communicatie via satelliet. Een Zwitserse dame, geeft een eerste indruk van een verloren gelopen non, enige vegetariër aan boord (niet dat ik iets tegen vegetariërs heb maar die zijn wel een ietsje specialer soms, missen van tijd tot tijd toch een goed stuk spek). Maar zij is een van de mastkapiteins en doet het aardig goed met haar zingende orders. Eén van de trainees kan je zo in een film plaatsen van WOII, met een zwarte pet op en een zweep. Hij vroeg zich ook af, en met aandrang, waarom ik niet vroeger wilde uitvaren. Na enkele uren rollen op zee heeft hij me dit nooit meer gevraagd. Hij was te druk bezig met de vissen te voederen. Jan, de tweede. Had ik gesjangaïd op aanraden van Michel, een andere gesjangaïde Oostendenaar, ook Roaldie geworden intussen. Jan is sinds zijn prille jeugd een bezeilde yachtsman en wou ook kennismaken met een tall ship. Werd in Ponta Delgada gepromoveerd tot weerman met de voorspellingen op zijn Ipad. Hij kan ervan genieten en geeft toe dat dit wel enigszins anders is dan met een jacht te zeilen. Otto, een doorwinterde Duitse kok die in Ierland een restaurant had en die op de Roald zeer gegeerd is. Prachtige en gezonde kost, zoals zijn humeur trouwens.

Zo zijn we 39 stuks aan boord, allen uniek. De kunst is om de juiste man of vrouw op de juiste plaats te gebruiken zodat ze zich allemaal gelukkig en nuttig voelen en ze tijdig bij een “all-hands” op de hoogte te houden van onze reisplannen. Iedereen die maar wil kan trouwens dagelijks op internet onze reis volgen op www.sailtraining.de, Roald Amundsen, Tagesmeldungen.

Wordt vervolgd

AQUATIEME 2014

Tijdens het zomerseizoen 2014 organiseren we zoals vorig jaar de tentoonstelling AQUATIEME in de bovenzaal van het Noordzeeaquarium op de Visserskaai te Oostende. Het is telkens open van 14 u tot 17 u. Enkele deelnemers verkiezen om reeds van 10 u aanwezig te zijn. We doen een oproep aan onze leden om deze tentoonstelling te bezoeken, het zal een stimulans zijn voor de kunstenaar.

Onze deelnemers:

Git Gervais

van 30 juni tot en met 6 juli

Schilderijen en glas in lood

Elisabeth Mostrey

van 7 juli tot en met 13 juli

Schilderijen en zijdewerk

Han en John van Nimwegen

van 14 juli tot en met 20 juli

Schilderijen

Pierre Mees

van 21 juli tot en met 27 juli

Schilderijen

Nan's Idee

van 28 juli tot en met
3 augustus

Schilderijen en klei

Guy Van Iseghem

van 4 augustus tot en met
10 augustus

Schilderijen

Wie is kandidaat van 11 augustus
tot en met 17 augustus?

100% Belgisch product Het persoonlijke SLAAP-DNA®

Een uniek slaapconcept dat bij u past!

Iedereen is uniek

Elk mens is uniek en heeft daarom nood aan een individuele slaoplossing! Sinds 1985 werken de Ergosleep®-specialisten aan innovatieve slaapsystemen die ergonomisch grensverleggend zijn. Met Ergosleep® heeft u nu toegang tot persoonlijk en op maat aangepast slaapcomfort, dankzij het SLAAP-DNA®-concept.

Digitale Nachtrust-Analyse

Een echte Slaap-oplossing op maat

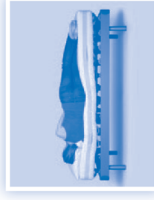
Terwijl op een gewoon bed de latten of veren voor iedereen op dezelfde manier meebuigen, met een beperkte ondersteuning tot gevolg, worden de Ergosleep®-lattenbodem of boxspring echt afgestemd op uw lichaamsprofiel. Dat maakt elk Ergosleep®-bed net zo uniek als de persoon die erop slaapt! Een revolutionair idee, dat volstrekt uniek is op de markt.

Het SLAAP-DNA® is de neerslag van een Digitale Nachtrust-Analyse, die voor u wordt uitgevoerd. Daarbij worden uw gewicht, lichaamsbouw, voorkeurslaaphoudingen en lichaamsprofiel met digitale perfectie gemeten en in kaart gebracht. Dit persoonlijke SLAAP-DNA®, dat dus voor iedereen verschilt, vormt de basis van het Ergosleep®-slaapsysteem.

Ergosleep®: ondersteuning

De unieke, dynamische ondersteuning van Ergosleep® is een revolutionaire slaapoplossing, afgestemd op het individuele SLAAP-DNA® van de slaper.

Lattenbodempem

Een uniek slaapconcept met bewezen resultaten!

Ergosleep® biedt u:

- > een **ergonomisch** verantwoord slaapsysteem
- > een **persoonlijke** slaapoplossing
- > op maat gefundeerd **advies** in een overzichtelijke klantenkaart
- > een unieke **shopbeleving**

- > een écht **voelen** van wat een bed op maat betekent
- > de keuze uit een **totalconcept** en een **zeer breed** gamma aan combinatie mogelijkheden: lattenbodempem of boxspring, aankleding, toebehoren,...
- > op basis van gepatenteerde en meest actuele technologie

SLEEPY OOSTENDE JET CENTER

Gistelsesteenweg 1 • 8400 Oostende • Tel. 059/56.58.50

Dinsdag tot en met zaterdag open van 9u30 tot 12u30 en van 14u tot 18u30.
Koopavond op donderdag tot 19u! Zondag en maandag gesloten.

het leven is beter in een Sleepy bed

Renee Van Vlierberghe

van 18 augustus tot en met
24 augustus

Schilderijen

Raymond Tetaert

van 25 augustus tot en met
31 augustus

Schilderijen

Mercator Marina

Mercator Marina, uw meerplaats in Oostende, de Stad aan Zee

Sir Winston Churchillkaai 1
8400 Oostende
Tel : 059/70 57 62

www.mercatormarina.be
info@mercatormarina.be

DE GROOTE OORLOG

MET TWINTIG KINDEREN VLUCHTEN NAAR ENGELAND

DEEL TWEE

Een uniek verhaal dat een bijzondere plaats mag hebben in de herdenking dit jaar van de honderdste verjaardag van het begin van de Groote Oorlog 1914-1918.

In vorig tijdschrift werd het verhaal gebracht hoe op 13 oktober 1914 aan boord van het stoomvaartuig IBIS V de directeur van de Ibisschool de vlucht nam naar Engeland samen met 18 van zijn leerlingen - visserswezen. Hoe het verblijf te Milford verder verliep gedurende de bange oorlogsjaren leest u nu in het tweede deel.

HET VERBLIJF IN MILFORD-HAVEN

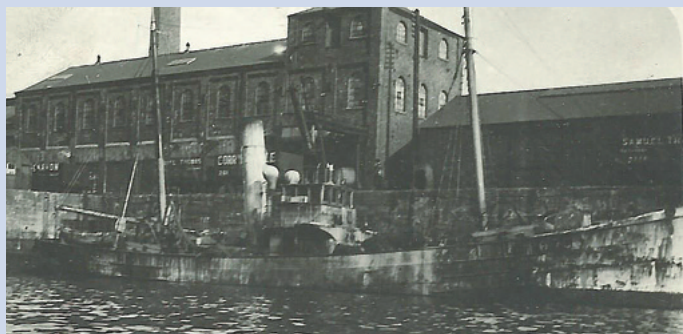
Twee varende stoomtreilers en een vastliggend schoolschip met 20 leerlingen, de directeur en een oude visser als nachtwaker vormden de IBISKOLONIE IN DE VREEMDE.

•Aan boord van IBIS III te Milford
"We trekken aan hetzelfde zeel"

Van het moederschip en de andere leerlingen in België vernam men aanvankelijk niets. De opleiding kon niet uitgesteld worden. Sedert eind oktober 1914 volgden de leerlingen lessen in een katholieke school van Milford. Daar hadden de kleinsten een juffrouw voor de klas. De directeur gaf zelf les aan boord van IBIS III, leerde de kwekelingen wat Engels en vervolmaakte ze in matrozenwerk. In februari 1915 werd er een Belgische school opgericht, waar ook de Ibisleerlingen les volgden. Nu kwam er dagelijks een Engelse onderwijzer aan boord om de taal aan te leren. De directeur trad op als tolk. Een vijftal leerlingen scheepten regelmatig

in op de varende eenheden. De voorpiek van IBIS III werd ingericht om deze leerlingen te huisvesten. De ligplaats van IBIS III was bij de ingang van het havenhoofd van de slipway. Hier bevond het schip zich buiten de havenbeweging. De directeur Wuylens was dag en nacht in de weer voor zijn jongens. Hij had dringend hulp nodig. Bij het Centraal Comité van de vluchtelingen werden opzoeken gedaan en zo vond men de gevluchte kwartiermeester Vandamme die zeer blij was opnieuw in dienst te komen in juni 1915. Twee maand later kwam kwartiermeester Pieters boven water. Het was deze leermeester die de Ibisafdeling op de "Avenier" begeleid had. Hij was in Engeland als vluchteling tewerkgesteld bij de boeren en was dolblij naar de Ibis in Milford te kunnen komen. Nu waren ze met drie om de opleiding te verzekeren.

•Stoomschip IBIS
O.74 aangemeerd te
Milford. De vangst
werd er verkocht.

•schiemansles aan
boord. Schiemansles
is alles over touwen
aan boord; knopen ma-
ken, splitsen, staande
want en lopend want
enz.

Voor het eerst kwam het vak ' Geschiedenis van België' op het programma. Men vergat het moederland niet. De naamfeesten en verjaardagen

Willy Verdonck
ex uitbater

Le Grillon

UIT SYMPATHIE

Restaurant
Eclips
Fondue & Gourmet

Chris & Sharon Verdonck

www.eclips-at-sea.be
info@eclips-at-sea.be
BE 0 870.776.126

Van Iseghemlaan 85
8400 Oostende
059/433.453

open vanaf/ouvert 18u - 24u
gesloten op dinsdag/fermé le mardi

Het noorden kwijt ?

Service voor u, uw boot en uw project
in kompassen, kabels, kettingen en touw.

ompas

Compass-Adjuster at your service!

Hendrik Baelskaai 15, 8400 Oostende
T +32 (0) 32 00 57 • E service@compas.be

www.compas.be

The Sailor

Martina & Isabelle

Tel 059 26 94 14
GSM 0475 51 00 74

Hendrik Baelskaai 33
8400 Oostende

Inlijstingen & Hedendaagse kunst

Frank Stans

Dr. Ed. Moreauxlaan 103 - 8400 Oostende

Tel. 059 32 15 32 - GSM 0497 37 45 05 - stansfrank@skynet.be

van het Koninklijk Paar vierde men door het schoolschip te pavoiseren. Zelfs de Franse les werd weer ingevoerd. Alles liep wel niet van een leien dakje. Het gedrag van de oudere leerlingen liet zeker te wensen over en dit onder invloed van de contacten met Engelse straatsnaken en

•Twaalf Ibisknapen poseren bij stuurrad en kompasketel, wat betekent dat ze les krijgen hoe een schip op koers te houden.

•Zeekaartles aan boord van IBIS III

ander Belgische vluchtelingen. Ingescheepte leerlingen kregen rechtstreeks hun vaargeld van de reders in handen en zagen middel om ermee te boemelen samen met de janmaats. Om daaraan te verhelpen werd een overeenkomst gesloten dat de rederijen 'Pêcheries à Vapeur' en 'Pêcheries du Nord' de verdiensten zouden storten op een spaarboekje. Letterlijk staat daarna in het rapport "Cette mesure a produit d'excellents résultats." Commandant Bultinck kwam op 10 april 1915 naar de Ibis te Milford en de Raad van Beheer kon vergaderen met Bultinck als voorzitter, John Bauwens als lid en Wuylens als secretaris. Op 17 mei

1915 woonden de leerlingen een rouwdienst bij voor Michel Herckens, stuurman van de Belgische stomer “Morinier”. Deze oud-leerling was op zee omgekomen op 13 mei 1915. In juli 1915 werden schipbreukeelingen met een grote roeiboot in Milford gebracht. Deze overlevenden waren afkomstig van het Transatlantisch schip “Armenian” van Liverpool. Door toedoen van de heer John Bauwens kon nadien deze prachtige roeiboot ter beschikking gesteld worden van de Ibis om te oefenen in de baai. De boot werd versierd met twee koperen Ibismonogrammen gemaakt door kwartiermeester Vandamme. Met die boot, uitgerust met 14 roeiriemen werd er in de zomertijd geoefend ’s avonds na de lesuren. De Ibis kreeg ook toelating om te zwemmen in de baai.

•Zwemmen in het strandwater van de baai van Milford

In het jaar 1916 bestond de IBIS-school tien jaar. Met ontroering werd het feit gevierd op 16 juli 1916. De leerlingen hadden vrijaf. Het schoolschip werd feestelijk versierd met al de seinvlaggen en de tafel was rijkelijk gedekt. Het was toen bijna twee jaar dat de ballingschap duurde. De moeilijkheden van bij het begin waren verminderd en er was een vaste boordroutine gekomen. Nog twee leerlingen die met hun familie gevlucht waren kwamen terug bij hun makkers aan boord. Om hun tijd te doden tijdens de zomervakantie breiden de jongens netten. Deze netten moesten dienen voor de twee varende schepen. Twee keer gingen de leerlingen op schoolreis. In augustus '15 naar Temby en in augustus '16 naar Swansea. Die schoolreizen werden aangeboden door een zekere heer Petit, een reder die een zwak had voor de Ibisgastjes. Af en toe mochten ze ook cinema kijken in de ‘Palace’. Ondanks de oorlog kwam de traditionele plumpudding op tafel met Kerstmis. In november 1917 ontving men het bericht uit België dat een groep jongens de Ibisfamilie zou komen vergroten. Op 4 november 1917 kwamen te Folkestone tien nieuwe leerlingen aan. Ze waren begeleid door de particuliere secretaris van koning Albert I. De Koning was de Ibis niet vergeten. Zelfs midden in de oorlog zag hij middel tien knapen langs Boulogne te doen inschepen voor een veili-

• 22 kort geschoren bijna kaalhoofdige Ibisknaapjes poseren in weekdagtenue. Zeer korte hoofdhaartjes om de luizenplaag te vermijden.

ger thuis. Vanuit Folkestone vertrokken ze per trein naar Londen, begeleid door de Ibisdirecteur die op 3 november naar Folkestone was afgereisd om zijn nieuwe kwekelingen af te halen. Te Londen gingen ze naar het huis van commandant Bultinck. De tien oorlogswezen,

gekleed in een kaki-soldatenplunje kregen een lekker maal, verbleven er een nacht en reisden 's anderendaags per trein naar Milford. Eenmaal aan boord werden de groentjes uitgerust met matrozenkledij en ingewijd in de Ibisgewoonten. Ondertussen waren er twee leerlingen teruggegaan naar hun familie die in Londen verbleef, zodat het Ibiseffectief nu uit dertig leerlingen bestond. Met vierman personeel had men werk genoeg voor de boeg om de zeuntjes op te kweken tot volwaardige zeelui. Regelmatig scheepten een tiental leerlingen in, niet alleen op Ibiseenheden maar ook op andere Belgische vissersvaartuigen. In-

• Monseigneur Henricus De Wachter bezoekt de Ibiskolonie op 21 september 1916. Deze hulpbisschop van kardinaal Mercier verbleef tijdens de oorlog ook in Engeland en behartigde er de belangen van de Belgische vluchtelingen.

schepingen gebeuren op 0.81, 0.82, 0.85, 0.97, 0.131, 0.140, en 0.55, allemaal Belgische schepen gevlucht naar Milford. In dezelfde novembermaand van 1917 werd het lesprogramma gewijzigd. Men leerde nu morsesen met de aldislamp. Ook werd veel aandacht besteed aan het wekelijks briefschrijven want langs Frankrijk om kwam er post. Ex leerlingen/soldaten aan het front schreven naar de directeur om hulp. Menigvuldige brieven in het archief bewaard getuigen daarvan. De Ibis zond geld op voor zijn Ibis-frontsoldaten en ook voor de noodlijdende moeders van Ibisleerlingen. Uit deze brieven treedt een dappere vastberadenheid naar voren op, zoals ze het schrijven "voor het Vaderland te vechten tegen de barbaar". Naarmate de oorlog bleef duren werd de voedselrantsoenering ook strenger. Gelukkig waren er de Ibisschepen en hoewel de biefstukken karig waren toch was er veel vis en dit hield de Ibisknappen overeind. Ondanks het uitbreken in de stad van verschillende epidemieën, zoals roodvonk, bleef de gezondheidstoestand aan boord zeer goed. De jonge lichamen waren fysiek gehard en bestand tegen een microbenaanval.

Vervolg in volgend tijdschrift over de terugkeer naar België.

Dit tweede deel is een hoofdstuk uit het boek DE IBIS-STORY door Robert Coelus, uitgegeven in eigen beheer in 1981

Aanvoer visvoer en levende vis van 14-03 tot 10-06-2014.

4/4	0.62	visvoer
24/4	0.62	kleine zeenaalden + visvoer
22/5	0.62	visvoer
4/6	0.152	4 Noordzeekrabben, strandkrabben, zwemkrabben en 1 heremietkreeft

WE DANKEN HIERBIJ VAN HARTE EN OPRECHT ALLE REDERS,
SCHIPPERS, BEMANNINGEN EN PARTICULIEREN VOOR HUN
ONBAATZUCHTIGE INZET VOOR HET **NOORDZEE-AQUARIUM**

Alles voor Dier en Tuin
Kolen - Brandhout - Propaan - Butaan - Mercerie

De Wever - Vanlommel

Fritz Vinckelaan 165, 8450 Bredene

0 5 9 / 3 2 1 7 2 8 • 0 4 7 6 / 2 2 6 2

DEPOT industriële gassen
Aardgasverdelers

antargaz

MESSER

WWW.WEVER.BE

STUDIO REPORTAGES HUWELIJKEN
INLIJSTINGEN GEBOORTEKAARTEN

ALFONS PIETERSLAAN 7 | 8400 OOSTENDE

T. 059 80 94 40 | M. 0497 90 75 12

E. info@photographyadriaan.be

W. www.photographyadriaan.be

VIVA
Bredene - De Haan
Blankenberge

CAPPELLE

Garage-Carosserie

Brugsesteenweg 38
8400 Oostende
Tel.: 059/32 07 89

b.v.b.a. Verzekeringen

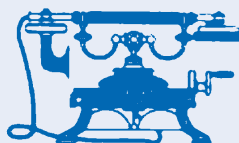
F. Finaut

ALLE VERZEKERINGEN
ALLE MAATSCHAPPIJEN

Elisabethlaan 393
8400 Oostende
Tel.: 059/80 26 79
Fax: 059/80 00 81

RIKOCHIP

artikelen voor de
horeca

Tel. 059/325.111
Fax 059/332.426

Verloren leven

Kijk... hier in dit stuk land
-dat geen mensenbloed spaarde-
werd mijn broeder verenigd
met de dood... en de aarde

De aarde... treurt niet om u
-de wereld kent geen verdriet-
mijn broeder, geen mens die mij ziet
met tranen in stilte om u...

Je leven... verloren
-een schim paradijs-
maar stervend herboren
in eeuwige peis.

Jozef Vandromme

Elektrische puls: visgebieden leeg.

Een aantal jaren geleden werd in Nederland begonnen aan het ontwikkelen van elektrische visnetten voor pulskorren. Ondertussen kende Europa tachtig vergunningen toe aan de Nederlanders om met het tuig te experimenteren. In België, Frankrijk en Groot-Brittannië regent het protesten. De pulskor zou dan wel de bodem minder beroeren, maar ganse visgebieden leegscheppen.

Traditioneel wordt er gevist met passieve technieken (hengel, in zee rechtstaande netten) of met sleepnetten. Die sleepnetten worden door een schip voort getrokken op de bodem. Ze worden voorafgegaan door zware kettingen die de vis doen opschrikken en opwippen. Zo komt de vis in het net terecht. Er was/is zware kritiek op die boomkor omdat die alles op zee opschept en de bodem zwaar beroert, bijna omploegt. Wie al met een schip mee was heeft het gezien: in zo een net zitten soms méér zeesterren en ander onbruikbaar zeeleven dan vissen. Boomkorvissers argumenteren daartegenover dat de Belgische vloot zéér klein geworden is (tachtig schepen) om echt nadelig te kunnen zijn.

Bij elektrisch vissen worden de kettingen voor het net vervangen door elektrische bedrading die kleine stroomstoten uitdeelt. De vis springt ook omhoog en komt in het net terecht. Er zit minder rommel (bijvangst) in het net, de boot verbruikt tot de helft minder brandstof en het tuig zweeft eigenlijk lichtjes boven de bodem in de plaats van

er over gesleept te worden. De pulskor is in elk geval economisch voordeliger. Nederlandse vissers zeggen dat het de enige methode is om economisch te overleven.

Voorlopig blijft het wel een dure investering. Iede Geert Bakker (Urks visser) zegt op Omroep Flevoland: “Het gaat om een investering van om en bij de 375.000 euro maar we horen van collega’s dat ze dit op drie jaar tijd terug verdienen.” De Pulskor brengt dus mooie vis boven, maar blijkbaar ook vis die je met de zware boomkor niet kan bereiken. Een Nederlands visser uit Breskens getuigt: “In het begin vielen de vangsten tegen omdat we het niet gewoon waren. Later werden de vangsten beter maar dat komt ook door een verbeterde visstand. Er wordt met de puls beter gevangen en die super-vangsten komen er omdat er nu op plaatsen wordt gevestigd waar dat vroeger niet kon. Of we hier nu zo blij moeten mee zijn, dat zal de tijd leren.”

De rest van Europa is woedend.

De rest van de Europese visserijgemeenschap is woedend. Belgische kustvissers startten een zwarte vlagactie in Nieuwpoort. Vissers van de Waddeneilanden deden hetzelfde en haalden de zender RTV Noord. Zij vrezen dat de bakermat van de garnalen mee zal verdwijnen door de stroomschokken. Jeff Loveland (visser van Dover) in The Sunday Times: “De Dover-tong is bijna verdwenen sinds Nederlanders massaal onze gronden bevissen en we vangen zelf massa’s dode vis.” Deze supervangsten worden gedeeltelijk bevestigd door de Nederlanders

z e l f . Z o i s e r i n 2 0 0 7 o p Y o u T u b e d i e j u i c h e n d z i j n r u i m f l m t o m d a t h a a l d e e n z e n i e t e e n s m e e r k a n s t a p e l e n : (<http://www.youtube.com/watch?v=SPWxz03FyJE>) . B i j a n d e r e w e i n i g l e v e n i n d e b i n n e n g e h a a l d e v i s : (<http://www.youtube.com/watch?v=HxpiG0kVkwM>) .

Ook de wetenschappers van Instituut voor Landbouw en Visserij Ontwikkeling stellen verhoogde vangsten vast: “Dat de pulsvisserij erg succesvol is in het vangen van tong is duidelijk. ILVO volgde de aanvoer van een aantal eurokotters op. De pulskorvaartuigen voeren opvallend meer tong aan en het verschil is het grootst in de zomer. Enerzijds lijkt d e e f f c i e n t i e v a n d e p u l s k o r d e k l a s s i e k e b o o m k o r . D a a r n a a s t h e e f t d e p u l s k o r , d o o r z i j n l i c h t e r e

uitvoering, ook toegang tot de slappere visgronden die voorheen niet konden bevestigd worden.”

Over gans Europa wordt geklaagd over brandvlekken die op de vis zouden te zien zijn: rode vlekken. Volgens de wetenschappers van het ILVO (Instituut voor Landbouw en Visserij Onderzoek) kan er hier geen verband gelegd worden tussen de rode vlekken en de pulskor: “Bijgevolg kunnen verschillende oorzaken aan de basis liggen van de waargenomen wonden. Een verband met de pulsvisserij kon, gebaseerd op de bovenstaande bevindingen, niet bevestigd worden. Evenmin kon een bacteriologische of traumatische oorzaak uitgesloten worden. Bijkomend wetenschappelijk onderzoek is cruciaal om na te gaan in hoeverre pulsvissen, alleen of in combinatie met andere factoren, wonden zouden kunnen induceren.”

Men geeft evenwel ook toe dat het onderzoek nog niet ver gevorderd is. Sommige biologen zeggen dat men zich meer moet toespitsen op de slijmlaag van de vis, die door stroomstoten zou kunnen beschadigd worden.

Onze anonieme Nederlander getuigt: “Het is wel zo, als je de stroom te hoog zet, dan kun je wel eens rode vlekken hebben, maar er wordt aan een soort black box gewerkt zodat men later kan zien of de stroom niet te hoog heeft gestaan, want hoeveel stroom je er op mag zetten is ook allemaal wettelijk vastgelegd.”

Vijf voor twaalf.

V o l g e n d e w e e k z a t e r d a g l a n c e e r t :

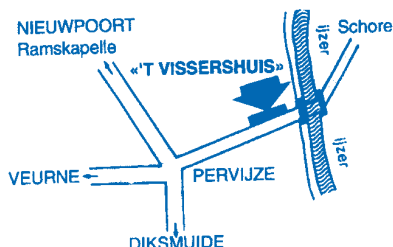
van Vlaamse vissers. Zij zeggen dat het vijf voor twaalf is. Er wordt momenteel gigantisch veel tong aan wal gebracht en er is een gigantisch circuit van zwarte tong, dat de prijs doet drukken tot 3 of 4 euro per kilo. Er worden zelfs visgebieden gesignaleerd die bijna leeg gevist zijn, vb. tegenover de monding van The Thames voor de Britse kust.

In elk geval lijkt het er sterk op dat er door de huidige ongecontroleerde toepassing van het elektrisch vissen een stap achteruit wordt gezet, zowel wat ecologie als sociale rechtvaardigheid betreft. In Groot-Brittannië is het verboden om met de pulskorren nog te vissen binnen de 12 mijlszone. In België is dit beperkt tot 4,5 mijl. Wij vragen dat België dit ook optrekt tot 12 mijl. In afwachting van verder onderzoek vraagt Climaxi het beperken in plaats van uitbreiden van de pulsvisserij. Het

Vissershuis Cafe-Restaurant

Yvan Devlamynck-Kindt

Palingspecialiteiten
Gerechten met vis en vlees

Gesloten buiten seizoen :
dinsdagavond en woensdag
Jaarlijks verlof : februari

Schoorbakkerstraat 80 (Schoorbakke)
8600 PERVIJZE Diksmuide
Tel. 051/55 51 03

Nr 1

*in plafonds
kwaliteit
prijs*

DE VOORHAVEN

(Vuurtorenwijk)

SCHRIJNWERKERIJ
NOORD EDESTRAAT 12 - 8400 OOSTENDE
Tel.: 059/32 42 26

WINKEL + TOONZAAL
VOORHAVENLAAN 60 - 8400 OOSTENDE
Tel.: 059/32 58 42

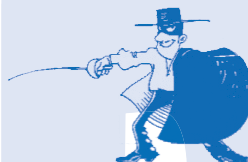
Printen - plotten - kopiëren - digitaliseren - plastificeren

REPRODUX B.V.B.A.

Heilig Hartlaan 13 - 8400 Oostende
Tel: 059/70 16 12 - Fax: 059/80 66 57
e-mail: reprodux@telenet.be

Zoekt u ook voor uw verzekeringen:

- ✓ Een vertrouwenspersoon die aan huis komt?
- ✓ De tijd neemt voor een persoonlijk en professioneel advies?
- ✓ Een snelle dienstverlening wanneer u
informatie wenst?
dringende hulp nodig hebt?
met een schadegeval geconfronteerd wordt?
- ✓ Interessante voorwaarden voor
uw autoverzekering
uw woningverzekering
uw levensverzekeringen en pensioensparen!
uw hypothecaire lening
het financieren van uw projecten
zelfstandigen: PROJECT OP MAAT !

CBFA NR.62077

Dwarsstraat 5 - 8400 OOSTENDE

Tel: 059/33 36 60 - Fax 059/50 25 37

E-mail: ivan.poppe@skynet.be

Voor een afspraak,
contacteer:
Zakenkantoor
Ivan Poppe VOF

Bezoek ook onze website www.zakenkantoor-ivan-poppe.be

gaat niet op om technieken toe te laten waarvan men de gevolgen niet helemaal kent. Zeker niet als dat betekent dat de ene meer technische mogelijkheden krijgt dan de andere om binnen een vrij marktsysteem zijn winst te maximaliseren.

Op 17 mei organiseerde vzw Climaxi een nationale actiedag rond visserij. We werkten die dag ook met onze petitie tegen de gesubsidieerde invoer van pangasius in België. De Vlaamse regering subsidieert een project in Zeebrugge dat de pangasiusimport van gans Europa naar die plek brengt. Wat hebben wij tegen die import? Wel, pangasius is een goedkope vissoort die de Noordzeevis van de markt verdringt. Bovendien is er veel discussie over de ecologische omstandigheden waarin die gekweekt wordt en willen wij pleiten voor lokale producten/ Het is te gek om met voedsel de wereld rond te vliegen.

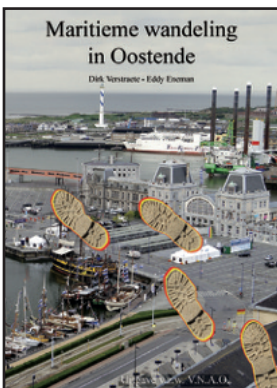
Wie wil meedoen kan zich nu al melden bij verschillende contactpersonen:

Antwerpen/Turnhout: Katrin Van den Troost (0484832463), Bredene: Flor Vandekerckhove (0474/538800), Erpe-Mere: Alex Rosier (0472/215285), Gent: Lieve Van Dijck (0477/297100), Herzele/Zottegem: Filip De Bodt (0496/718472), Leuven: David Dessers (0486/696927), Zaventem: Jean-Paul Martens (0477/624128)

Filip De Bodt

Bron: <http://climaxi.be/node/427>

Nieuw boek!

Dirk Verstraete en Eddy Eneman stelden het fotoboek op A4. formaat samen. Het brengt de lezer in contact met het maritieme heden. 168 blz. telt het boek in vierkleurendruk op mooi stevig papier. Een harde kapt en garengenaaid maakt het tot een Oostendse souvenir.

De kostprijs is 28 € aan de balie van het Noordzeeaquarium. In sommige Oostendse boekhandels zal het werk ook verkrijgbaar zijn.

Verzending is mogelijk, maar kost 9 € per boek voor België, voor Nederland is het 18 €.

Betaling per overschrijving op rekeningnr. IBAN nr. BE78 2800 7062 0986 BIC code GEBABEBB van de Vriendenkring Noordzee-Aquarium, Visserskaai Oostende,

met duidelijke vermelding: "Nieuw boek 2014".

Inlichtingen en inschrijvingen: Eddy Eneman 059502095 / eddy.eneman@telenet.be / Eddy Eneman, St. Jansstraat 58 8400 Oostende

Vlaanderen is één van de sterkhouders van de internationale coöperatie

De Vlaamse Regering steunde de oprichting van het Flanders Unesco Trust Fund for Science (FUST).

Dit fonds garandeert een coherente aanpak van wereldwijde wetenschappelijke uitdagingen met bijzondere aandacht voor watergelateerde kwesties. Wat dit Fonds zo uniek maakt, is dat het Unesco in staat stelt om een duurzaam langetermijnperspectief te ontwikkelen voor grootschalige projecten. Sinds de oprichting ervan, concentreerde Vlaanderen zich op een afgelijnd samenwerkingsgebied en trok het deze lijn consequent door. Gedurende al die tijd kon Unesco rekenen op medewerkers en experts van Vlaamse universiteiten en onderzoekscentra of van deskundigen van de Vlaamse Regering. Deze aanpak bleek ook verrijkend voor Vlaanderen. Dankzij het fonds kreeg Vlaanderen een ongeziene toegang tot internationale netwerken en konden projecten op grote schaal gerealiseerd worden die niet mogelijk zijn bij bilaterale samenwerking alleen. Meer nog, de combinatie van Vlaamse financiering en de expertise van Vlaamse onderzoekers met de internationale samenwerking leidde tot de medewerking van andere belangrijke partners waardoor projecten naar een hoger niveau getild worden.

Het is precies omdat de Vlaamse Gemeenschap zo dicht bij de zee ligt dat ze er het belang van inziet, zowel op lokaal niveau als op grotere regionale en internationale schaal. En het is omwille van dezelfde reden dat Vlaanderen, ondanks zijn kleine kustlijn, sterk geëngageerd is om de internationale gemeenschap te helpen om oceaangerelateerde wereldwijde uitdagingen aan te pakken. Recent besliste Vlaanderen om de samenwerking met Unesco in het kader van de FUST te verlengen voor een periode van vijf jaar (2014-2019)

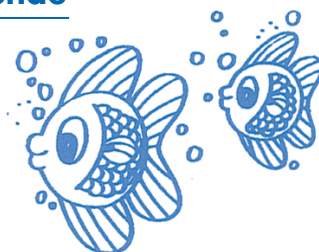
*Voornaamste gedeelten uit een artikel van Unesco-Vlaanderen
tijdschrift nr 1-2014 R. Coelus*

Oostendse Vishandel D . V .

Vismijnlaan 109 - 8400 Oostende

TEL. 0473 75 01 21

FAX 059/33 38 58

Openingsuren:

Maandag tot vrijdag:

7u30 - 17u00

Zaterdag en feestdagen:

7u30 - 12u30

Zondag

gesloten

Kantoor GUIDO DANNEEL bvba

St.- Catharinaplein 27, 8400 Oostende

Tel. 059 51 51 76

Stockholmstraat 39, 8400 Oostende

Tel. 059 70 46 62

BELEGGEN - KREDIETEN - VERZEKERINGEN

CBFA - nr 42097 - ON - nr. 0463117986

BNP PARIBAS FORTIS

Duinenstraat 348 | 8450 Bredene | 059 27 05 90

v e **CHRISTINAS BAKERY'S**

Hoofdzetel: Dorpstraat 31 • 8450 Bredene

Tel. 059 32 36 44 • Fax 059 32 61 88

G s m 0 4 7 6 Cristophe.peel@telenet.be 2 1 •

Bijhuizen:

Duinenstraat 343	8450 Bredene	059-50 02 21
Christinastraat 45b	8400 Oostende	059-51 24 52
Kapellestraat 93a	8400 Oostende	059-50 93 52
Voorhavenlaan 103a	8400 Oostende	059-32 67 07
Zeedijk 137a	8400 Oostende	059-50 70 45
Vlaanderenstraat 1	8400 Oostende	059-50 62 00

Lijst steunende leden 2014

Ampe - Vandaele	Desnerck Roland
Bienfet Ronald	Devos Jacqueline
Billiouw Hendrik	Dewaele Marcel
Blontrock Viviane	Dierckens Bernard
Bogaert Marie Rose	Dirickx Kamiel
Borny Rolande	Dufait Roland
Caestecker Hubert	Dumolin M-R
Callewaert-Seys Hilda	Dupont Jerome
Carly Ronald	Dutreeuw Rita
Cattoor Johan	D'Hooghe Willy
Claeys Niki	Eerebout Edgard
Cleremans André	Gervais Brigitte
Coelus Koenraad	Ghevaert Christianne.
Coelus Lieven	Glibert Francois
Coelus Robert	Goemaere Elisabeth
Coelus Stijn	Hardy-Schalandrijn
Constandt Georges	Heirwegh Eddy-Bastini
Cordemans Louis	Helsen Ludo
Cordier Maria	Helsen Yolanda
Corveleyn Johan	Helsen-Vercammen
Coulier Edwinus	Herman Gilbert
de Bruin H.	Hubert Georges
De Donder Fernand-Goethals	Hubrechtsen-Cattoor
Rika	Jacobsen Jean
De Langhe Jean	Jansoone R.J.A.
De Loddere Thibault	Janssen Colin
De Mey Jef	Janssen Suzanna
Declerck Francine	Jooris Roger
Demaeght Dirk	Jooris Willy
Demeere Henri	Kerger Stefaan
Depoorter Leo	Labbeke Martine
Derdeyn Fernandus	Langenakens-Geryl
Derycke Daniël	Lanssens René

Lason Maurice	Spegelaere Marie-Christine
Lauwereins Roger	Swinnen Frank
Le Roy Henriette	Ulin Georges
Leemans Herman	Van Coillie Georges
Leerman Victor	Van De Wynckel Th,-De Clerck
Lodewyckx Herman	Van Den Bergen Roger
Mahieu Marie Christine	Van Den Heuvel Herman
Malfait Pierre	Van Der Cruyssen Gabriel
Maritiem Instituut Mercator	Van Duyvenboden-Stubbe
Mees Pierre	Van Elslande Manfred
Mille Henri	Van Hove Yasmina
Moerman Johan	Van Iseghem Guy
Mostrey Elisabeth	Van Loocke-Tratsaert R.
Moyaert Luc-Belpaeme	Van Loo Roland
Christiaene	Vandamme Gerard
Mynn Joan	Vande Castele Louis
Oostende Sailing Vessels - André	Vandecasteele Jean
Nolf	Vandekerckhove Marc
Panesi Freddy	Vandendriesche Gilbert
Peereboom - Feytons	Vandromme Jozef
Philips Freddy	Vanhalst Marc
Pierre Willy	Vanhoeck Leopold
Pintelon Fernand	Vanhove Maarten
Plaetevoet Raymond	Vanmassenhove Roger
Prinzie Valere	Vansuyt Ronald
Rederscentrale	Vantorre Amedé
Remaut Germain	Vanwalleghem René-Vandewalle
Remaut Jeannette	Verbeke Frans
Rommelaere Michiel	Verdruyve Oscar
Sanders Laura	Verkempynck Jean-Pierre
Serie Edmond	Verleene Georges
Severy Ronny	Vermandel Patrick
Sleuyter-Smessaert	Verminck Danny
Soetaert - Versluys	Voeten Yves

Vyncke Wilfried
 Weerbrouck Marischa
 Willaert Jean-Pierre.
 Willem Walter
 Zonnekein Ronald

Deze lijst vermeldt de leden die 12,50 euro en meer als lidgeld betaalden. Hun belangrijke steun verruimt de werking van de vereniging. Een zeer hartelijke dank. De lijst werd voorlopig afgesloten op 16 juni 2014. Er kunnen er nog bijkomen.

BELGISCHE WATERWEGEN

Gezien de besluiteloosheid, het geharrewar en de remmende werking van botsende belangen lijkt het soms een wonder dat Nederland uiteindelijk het adequate waterwegennet heeft gekregen waarover het nu beschikt. Wanneer soortgelijke factoren een even grote rol hadden gespeeld in België, zou dit land nooit de huidige industriële status hebben bereikt. Toch moest voor de aanleg van vaarwegen in België een lange reeks van moeilijkheden worden overwonnen. De Noordzeekustlijn bedraagt nog geen zeventig kilometer. De grote zeehavens moesten hun weg naar open water zoeken via buitenlands grondgebied. Verzanding bleef een steeds terugkerende bedreiging. Internationale ontwikkelingen legden handel en scheepvaart door de jaren heen veel beperkingen op. Het grote verval door hoogteverschillen in het binnenland dwong België bij de regulering en aanleg van waterwegen tot het aanleggen van kunstwerken die als een achtste wereldwonder werden beschouwd.

Industriële revolutie.

Ondanks al deze hinderpalen zorgde België al vroeg voor zulke goede vaarwegen in en naar het achterland. Ons land bleek al in de negentiende eeuw, bij de komst van de industriële revolutie, een grote voorsprong te hebben op andere landen. Die vaarwegen zijn steeds verruimd en verbeterd en op de duur uitgebouwd tot een indrukwekkend stelsel;

e f f c i ë n t , l o g i s c h e n e c o n o m i s c h v

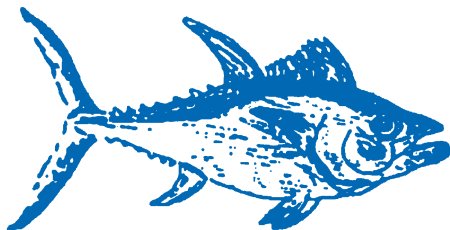
van west en noord, terwijl waar nodig verbindingen zijn gemaakt tussen noord en zuid. Anders dan in Nederland is er op deze waterwegen door hun sterk op de beroepsvaart afgestemde karakter niet veel plaats voor de recreatieve varengast, al wordt wel geprobeerd hier iets aan te doen.

Albertkanaal.

Het Albertkanaal, een van de belangrijkste scheepvaartverbindingen tussen oost en west, werd in 1930 ontworpen (Op 31 mei 1930 werd in het bijzijn van koning Albert I – naar wie het kanaal zou gaan heten – de eerste spade in de grond gezet.) als een nieuwe verbinding tussen de haven van Antwerpen en het industriegebied van Luik. Zo zou het kanaal de Scheldestad met de Maas verbinden en de concurrentie met het Julianakanaal in Nederland aangaan. Voordien bestonden reeds kanalen tussen het Waalse industriebekken en het havengebied, maar de capaciteit bleek beperkt en men kreeg in toenemende mate te maken met congestie. Behalve de bedding van de vaarweg waren toen zes grote sluizencomplexen verwezenlijkt, die het verval van ongeveer zestig meter tussen oost en west moesten opvangen. Op een groot aantal plaatsen moesten bruggen worden gebouwd van een zodanige constructie, dat zij geen belemmering zouden vormen voor de vaart. Voor het gehele project moest meer dan 85 miljoen kubieke meter grond worden verzet. Er werd ruim 480.000 ton cement gebruikt en 40.000 ton staal. Eén van de zwaarste opgaven was het doorgraven van de rug van het krijtgesteente bij Ternaaien over een afstand van dertienhonderd meter, waar het kanaal een bocht maakte en vervolgens de Nederlandse grens volgde. Voor die doorgraving moest 25 miljoen kubieke meter krijtrots worden gebikt en verwijderd. Net voor de Tweede Wereldoorlog werd het kanaal afgewerkt, maar door de schade die aangericht werd aan de bruggen en sluizen werd het pas in 1946 in gebruik genomen. De oplevering van het kanaal verminderde de vaartijd tussen Luik en Antwerpen gevoelig. In de naoorlogse periode begon de invloed van de industriële activiteit in Luik achteruit te gaan. De overheid wilde langs het Albertkanaal de E313 bouwen en een nieuwe economische zone ontwikkelen. Vandaag vormt deze as een belangrijke cluster die multimodaal ontsloten is.

ZEEVIS GROOT- & KLEINHANDEL

Van Haudt Patrick - Van de Wynckel Christa

Openingsuren

Ma - Wo : 8 - 16u

Don : 8 - 13u

Vrij : 8 - 16u

Zat : 8 - 13u

Zon : Sluitingsdag

Op feestd. open tot de middag

Vismijn 107 - 8400 Oostende

Tel. Vismijn 059/32 19 95 - Fax 059/33 19 95

UURWERKEN - JUWELEN - SPORTTROFEEEN

M. ROMMELAERE-DELEU

Voorhavenlaan 51
8400 Oostende

Vuurtorenwijk
Tel. 059/32 03 21

APERERO *Fish* PALACE

bij Stephanie en Hans

*Dagvers
Non-stop keuken*

Dagelijks open van 9u. tot 21u. Dinsdag gesloten
Nieuwstraat 5 - Oostende - 0477/442625

BRASSERIE ART DECO

"Specialiteit van Oostendse vis en mosselen"
(eigen aanvoer O.191)

SaaO

Met een lengte van 130 kilometer is het Albertkanaal één van de grotere kanalen van België. Het behoort tot klasse VI en kan schepen van meer dan 2000 ton ontvangen. Langs het traject vormen de zes sluizen tussen

A n t w e r p e n e n L u i k e e n f e s s e n h a l s o p l o p e n . De grootste hinderpaal voor verhoging van de capaciteit van het kanaal heeft te maken met de beperkte hoogte van enkele bruggen.

Het Albertkanaal werd reeds verschillende keren opgewaardeerd. De o o r s p r o n k e l i j k e t r a f e k e n d i e r e e d s i n d e j a r e n v i j f t i g g e h a a l d z o d a t u i t b r e i d i n g n o d i g w a s .

Door de opkomst van duwvaart en het toenemend containervervoer per schip is men momenteel bezig met de bruggen over het kanaal te verhogen en andere te vervangen zodat er tot 9000 ton verscheept kan worden.

Beruchte stop.

Bijna 25 jaar heeft er aan de oostelijke kant van het Albertkanaal een vernauwing gezeten, die de scheepvaart van en naar het traject Luik-Maastricht bemoeilijkte. Alleen de kleine schepen konden er doorheen. Deze “STOP van Ternaaien ”een te kleine sluis, was doelbewust aangebracht. Het was een uitvloeisel van al uit de vorige eeuw stammende geschillen tussen Nederland en België, hoofdzakelijk over de verbinding van Antwerpen met de Rijn.

In 1939 kwam de Stop van Ternaaien tot stand. Eind 1961 werd de vernauwing opgeheven. Toen werd een grote nieuwe sluis in gebruik genomen met een capaciteit voor schepen tot 2000 ton. Nu, in 2013, is opnieuw een grotere sluis in aanbouw.

soju

ONS GAZETJE

• Op 3 juni was er op de Oostende (Nieuwpoortsesteenweg) de jaarlijkse herdenking met bloemenhulde op het graf van Paster Pype, de vader van de vissers. Traditiegetrouw werd namens onze vereniging een bloemenkrans neergelegd door ons bestuurslid Fernand Weerbrouck.

• Wij vernamen dat o Wynsberghe overleed op 9 juni 2014. We bieden zijn echtgenote en familie onze oprechte deelneming aan. Constant was de gewezen reder van O.100 Emilie.

Wij herinneren ons dat in de beginperiode van ons Noordzeeaquarium (1977) de O.100 veel levende vissen en visvoer heeft aangevoerd. Het was Luc Bogaert (nu reder van O.62) die zich hiervoor inzette.

Foto circa 1980 (Eddy Eneman)

• Op 10 juni 2014 ve “Grenzeloos Oostends” een werk van ons lid Roland Desnerck.

